

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera întâi)

21 aprilie 2016*

„Trimitere preliminară — Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Competență judiciară în materie civilă și comercială — Articolul 5 punctul 3 — Noțiunea «materie delictuală și cvasidelictuală» — Directiva 2001/29/CE — Armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și ale drepturilor conexe în societatea informațională — Articolul 5 alineatul (2) litera (b) — Dreptul de reproducere — Excepții și limitări — Reproducere pentru uz personal — Compensație echitabilă — Neplată — Includere eventuală în domeniul de aplicare al articolului 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001”

În cauza C-572/14,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria), prin decizia din 18 noiembrie 2014, primită de Curte la 11 decembrie 2014, în procedura

Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft GmbH

împotriva

Amazon EU Sàrl,

Amazon Services Europe Sàrl,

Amazon.de GmbH,

Amazon Logistik GmbH,

Amazon Media Sàrl,

CURTEA (Camera întâi),

compusă din doamna R. Silva de Lapuerta (raportor), președinte de cameră, și domnii A. Arabadjiev, C. G. Fernlund, S. Rodin și E. Regan, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: domnul K. Malacek, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 26 noiembrie 2015,

* Limba de procedură: germana.

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte GmbH, de A. Feitsch și de M. Walter, Rechtsanwälte;
- pentru Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH și Amazon Media Sàrl, de U. Börger și de M. Kianfar, Rechtsanwälte;
- pentru guvernul austriac, de C. Pesendorfer, în calitate de agent;
- pentru guvernul francez, de D. Segoin și de D. Colas, în calitate de agenți;
- pentru guvernul italian, de G. Palmieri, în calitate de agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato;
- pentru guvernul finlandez, de H. Leppo, în calitate de agent;
- pentru Comisia Europeană, de T. Scharf și de M. Wilderspin, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 17 februarie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74), precum și a articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO 2001, L 167, p. 10, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 230).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte GmbH (denumită în continuare „Austro-Mechana”), pe de o parte, și Amazon EU Sàrl, Amazon Services Europe Sàrl, Amazon.de GmbH, Amazon Logistik GmbH și Amazon Media Sàrl (denumite în continuare, împreună, „Amazon”), pe de altă parte, în legătură cu competența instanțelor austriece de a soluționa o acțiune în justiție privind plata remunerației datorate pentru punerea în circulație a unor suporturi de înregistrare, în conformitate cu legislația din Austria.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

Regulamentul nr. 44/2001

- 3 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001, care este cuprins în secțiunea 1, intitulată „Dispoziții generale”, din capitolul II din acesta, prevede:

„Sub rezerva dispozițiilor prezentului regulament, persoanele domiciliate pe teritoriul unui stat membru sunt acționate în justiție, indiferent de naționalitatea lor, în fața instanțelor statului membru în cauză.”

- 4 Articolul 5 punctele 1 și 3 din acest regulament, care este cuprins în secțiunea 2, intitulată „Competențe speciale”, din capitolul II din acesta, are următorul cuprins:

„O persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție într-un alt stat membru:

1. (a) în materie contractuală, în fața instanțelor judecătorești de la locul în care obligația care formează obiectul cererii a fost sau urmează a fi executată;

[...]

[...]

3. în materie delictuală și cvasidelictuală, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă.”

Directiva 2001/29

- 5 Articolul 2 din Directiva 2001/29, intitulat „Dreptul de reproducere”, prevede:

„Statele membre prevăd dreptul exclusiv de a autoriza sau de a interzice reproducerea directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloace și în orice formă, în totalitate sau în parte:

- (a) pentru autori, a operelor lor;
- (b) pentru artiștii interpreți sau executanți, a fixărilor interpretărilor sau execuțiilor lor;
- (c) pentru producătorii de fonograme, a fonogramelor lor;
- (d) pentru producătorii primelor fixări ale filmelor, cu privire la originalul și copiile filmelor lor;
- (e) pentru organisme de radiodifuziune sau televiziune, a fixărilor programelor difuzate de acestea, indiferent dacă difuzările se fac prin fir sau prin aer, inclusiv prin cablu sau prin satelit.”

6 Articolul 5 din această directivă, intitulat „Excepții și limitări”, prevede la alineatul (2):

„Statele membre pot să prevadă excepții și limitări de la dreptul de reproducere prevăzut la articolul 2, în următoarele cazuri:

[...]

(b) pentru reproduceri pe orice suport realizate de către o persoană fizică pentru uz personal și în scopuri care nu sunt direct sau indirect comerciale, cu condiția ca titularii de drepturi să primească compensații echitabile care să țină cont de aplicarea sau neaplicarea măsurilor tehnice menționate la articolul 6 pentru operele sau obiectele protejate în cauză;

[...]”

Dreptul austriac

7 Articolul 42 din Urheberrechtsgesetz (Legea privind dreptul de autor) din 9 aprilie 1936 (BGBl. 111/1936), în versiunea aplicabilă litigiului principal (denumită în continuare „UrhG”), prevede:

„(1) Oricine poate realiza copii izolate, pe hârtie sau pe un suport similar, ale unei opere pentru uzul său personal.

(2) Oricine poate realiza copii izolate ale unei opere pe alte suporturi decât cele menționate la alineatul (1), pentru uz personal și în scopuri de cercetare, în măsura în care acestea sunt justificate în scopuri care nu sunt comerciale. [...]

[...]”

8 Articolul 42b din UrhG prevede:

„(1) În cazul în care, în privința unei opere puse la dispoziția publicului prin difuzare prin unde radio sau care a fost fixată pe un suport de imagini sau de sunet produs în scop comercial, se poate aștepta ca, prin natura sa, aceasta să fie reprodusă, prin fixarea pe un suport de imagini sau de sunet, în scopul utilizării proprii sau private conform articolului 42 alineatele (2)-(7), autorul are dreptul la o remunerație echitabilă (remunerație pentru casete neînregistrate) dacă suporturile de înregistrare sunt puse în circulație pe teritoriul național, în scopuri comerciale și cu titlu oneros; sunt considerate suporturi de înregistrare suporturile de imagini sau de sunet neînregistrate, adaptate pentru astfel de reproduceri, ori alte suporturi de imagini sau de sunet destinate acestui scop.

[...]

(3) Următoarele persoane sunt obligate la plata remunerației:

1. în ceea ce privește remunerația pentru casete neînregistrate și pentru aparate, persoana care, dintr-un loc situat pe teritoriul național sau în străinătate, a introdus pentru prima dată pe piață, în scopuri comerciale și cu titlu oneros, materialul de suport sau aparatele;

[...]

(5) Numai societățile de gestiune colectivă a drepturilor de autor pot invoca dreptul la remunerația prevăzută la alineatele (1) și (2).

[...]”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

- 9 Austro-Mechana este o societate austriacă de gestiune colectivă a drepturilor de autor, printre atribuțiile sale numărându-se în special încasarea „remunerației echitabile” prevăzute la articolul 42b alineatul (1) din UrhG.
- 10 Amazon, al cărei sediu social este situat în Luxemburg și în Germania, aparține unui grup internațional care vinde produse prin internet, printre care suporturile de înregistrare menționate în dispoziția respectivă. Potrivit Austro-Mechana, Amazon efectuează prima punere în circulație a unor asemenea suporturi în Austria, astfel încât este obligată să achite această remunerație.
- 11 Litigiul dintre părți privește aspectul dacă instanțele austriece au, în temeiul articolului 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 competența internațională pentru soluționarea acțiunii judecătorești formulate de Austro-Mechana prin care solicită plata de către Amazon a remunerației menționate.
- 12 Acțiunea formulată de Austro-Mechana a fost respinsă de prima instanță pentru lipsa competenței internaționale.
- 13 Respingerea acțiunii formulate de Austro-Mechana a fost confirmată în apel pentru motivul că litigiul dintre aceasta și Amazon nu intră în domeniul de aplicare al articolului 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001.
- 14 Austro-Mechana a sesizat Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) cu recurs, prin care solicită acesteia aplicarea dispoziției menționate.
- 15 În aceste condiții, Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Obligația de plată a unei «compensații echitabile» în sensul articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva [2001/29], care, potrivit dreptului austriac, revine societăților care pun în circulație pentru prima dată suporturi de înregistrare pe teritoriul național în scopuri comerciale și cu titlu oneros, este o obligație rezultată dintr-un «delict sau cvasidelict» în sensul articolului 5 punctul 3 din Regulamentul [nr. 44/2001]?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 16 Prin întrebarea adresată, instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că o cerere având ca obiect plata unei remunerații, precum cea în discuție în litigiul principal, datorate în temeiul unei reglementări naționale de punere în aplicare a articolului 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 se încadrează în „materia delictuală și cvasidelictuală” în sensul articolului 5 punctul 3 din acest regulament.
- 17 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, în cazul în care statele membre decid să instituie excepția, prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, de la dreptul de reproducere pentru utilizarea de copii pentru uz personal (excepție denumită „privind copia privată”) în dreptul lor național, acestea sunt obligate în special să prevadă, în temeiul acestei dispoziții, plata unei compensații echitabile în favoarea titularilor dreptului exclusiv de reproducere (a se vedea Hotărârea din 5 martie 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punctul 19 și jurisprudența citată).

- 18 Întrucât dispozițiile directivei menționate nu oferă mai multe precizări cu privire la diferitele elemente ale sistemului de compensație echitabilă, statele membre dispun de o marjă largă de apreciere pentru a le delimita. Revine în special statelor membre sarcina de a determina persoanele care trebuie să achite această compensație, precum și de a stabili forma, modalitățile și nivelul respectivei compensații (a se vedea Hotărârea din 5 martie 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punctul 20 și jurisprudența citată).
- 19 Sistemul pe care se bazează compensația echitabilă, modul de concepere și nivelul acesteia sunt legate de prejudiciul cauzat titularilor unui drept exclusiv de reproducere prin realizarea de copii private, efectuate fără autorizarea lor, ale operelor lor protejate. În acest context, compensația menționată are drept obiect despăgubirea respectivilor titulari și trebuie considerată contraprestația prejudiciului suferit de aceștia (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 octombrie 2010, Padawan, C-467/08, EU:C:2010:620, punctul 40, Hotărârea din 16 iunie 2011, Stichting de ThuisKopie, C-462/09, EU:C:2011:397, punctul 24, Hotărârea din 11 iulie 2013, Amazon.com International Sales și alții, C-521/11, EU:C:2013:515, punctul 47, Hotărârea din 10 aprilie 2014, ACI Adam și alții, C-435/12, EU:C:2014:254, punctul 50, precum și Hotărârea din 5 martie 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punctul 21).
- 20 Curtea a statuat de asemenea că articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 impune statului membru care a instituit excepția privind copia privată în dreptul său național o obligație de rezultat, în sensul că acest stat este ținut să asigure, conform competenței sale teritoriale, o percepere efectivă a compensației echitabile în vederea despăgubirii pentru prejudiciul suferit de titularii dreptului exclusiv de reproducere din cauza reproducerii unor opere protejate, realizată de utilizatori finali care au reședința pe teritoriul acestui stat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iunie 2011, Stichting de ThuisKopie, C-462/09, EU:C:2011:397, punctele 34-36, 39 și 41, precum și Hotărârea din 11 iulie 2013, Amazon.com International Sales și alții, C-521/11, EU:C:2013:515, punctele 32 și 57-59).
- 21 Deși Curtea a interpretat această dispoziție în sensul că revine, în principiu, persoanei care a cauzat un prejudiciu titularului unui drept exclusiv de reproducere, și anume cea care a realizat, pentru uzul său personal, reproducerea unei opere protejate fără a solicita autorizarea prealabilă din partea titularului respectiv, obligația de a repara acest prejudiciu, prin finanțarea compensației care urmează a fi plătită respectivului titular (a se vedea Hotărârea din 11 iulie 2013, Amazon.com International Sales și alții, C-521/11, EU:C:2013:515, punctul 23, precum și Hotărârea din 10 aprilie 2014, ACI Adam și alții, C-435/12, EU:C:2014:254, punctul 51), aceasta a admis totuși că, ținând seama de dificultățile practice legate de identificarea utilizatorilor privați, precum și de obligarea acestora să îi despăgubească pe titularii dreptului exclusiv de reproducere pentru prejudiciul cauzat, statele membre pot institui, pentru a finanța compensația echitabilă, o „redevență pentru copia privată” nu în sarcina persoanelor private vizate, ci a celor care dispun de echipamente, de aparate și de suporturi de reproducere digitală și care, în această calitate, pun respectivele echipamente, aparate și suporturi de reproducere, în drept sau în fapt, la dispoziția persoanelor private sau le furnizează acestora din urmă un serviciu de reproducere. În cadrul unui astfel de sistem, persoanele care dispun de aceste echipamente, aparate și suporturi de reproducere au obligația de a plăti redevența pentru copia privată (a se vedea în special Hotărârea din 11 iulie 2013, Amazon.com International Sales și alții, C-521/11, EU:C:2013:515, punctul 24, precum și Hotărârea din 5 martie 2015, Copydan Båndkopi, C-463/12, EU:C:2015:144, punctul 23).
- 22 În această privință, Curtea a precizat că, având în vedere că sistemul menționat permite debitorilor să repercuteze cuantumul redevenței pentru copia privată asupra prețului de punere la dispoziție a respectivelor echipamente, aparate și suporturi de reproducere sau asupra prețului serviciului de reproducere furnizat, sarcina redevenței va fi suportată, în definitiv, de utilizatorul privat care achită acest preț, în conformitate cu „echilibrul just” care trebuie găsit între interesele titularilor dreptului exclusiv de reproducere și cele ale utilizatorilor de obiecte protejate (a se vedea Hotărârea din 16 iunie 2011, Stichting de ThuisKopie, C-462/09, EU:C:2011:397, punctul 28, precum și Hotărârea din 11 iulie 2013, Amazon.com International Sales și alții, C-521/11, EU:C:2013:515, punctul 25).

- 23 Aceasta este situația sistemului stabilit de Republica Austria, care a ales să pună în aplicare excepția privind copia privată, prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, pe care Curtea a avut deja ocazia să îl examineze în Hotărârea din 11 iulie 2013, Amazon.com International Sales și alții (C-521/11, EU:C:2013:515).
- 24 În cadrul sistemului instituit prin articolul 42b din UrhG pentru finanțarea compensației echitabile menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, redevența pentru copia privată este în sarcina persoanelor care, dintr-un loc situat pe teritoriul național sau în străinătate, pun în circulație în scopuri comerciale și cu titlu oneros suporturi de înregistrare care pot fi utilizate pentru reproducere (a se vedea Hotărârea din 11 iulie 2013, Amazon.com International Sales și alții, C-521/11, EU:C:2013:515, punctul 26).
- 25 În principiu, după cum s-a arătat la punctul 22 din prezenta hotărâre, un astfel de sistem, permite debitorilor să repercuteze cuantumul acestei redevențe asupra prețului de vânzare a suporturilor respective, astfel încât sarcina redevenței să fie suportată, în cele din urmă, în conformitate cu cerința „echilibrului just”, de utilizatorul privat care achită acest preț, presupunând că un astfel de utilizator este destinatarul final (a se vedea Hotărârea din 11 iulie 2013, Amazon.com International Sales și alții, C-521/11, EU:C:2013:515, punctul 27).
- 26 Pe de altă parte, în aplicarea articolului 42b alineatul (5) din UrhG, creditorul redevenței menționate nu este titularul dreptului exclusiv de reproducere, ci o societate de gestiune colectivă a drepturilor de autor, în speță Austro-Mechana.
- 27 În ceea ce privește aspectul dacă instanțele austriece sunt competente să soluționeze cererea formulată de Austro-Mechana prin care solicită plata remunerației prevăzute la articolul 42b din UrhG, trebuie amintit că, prin derogare de la principiul fundamental enunțat la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001, prin care competența este atribuită instanțelor din statul membru pe teritoriul căruia se află domiciliul pârâtului, capitolul II secțiunea 2 din acest regulament prevede atribuirea unui anumit număr de competențe speciale, printre care figurează cea de la articolul 5 punctul 3 din regulamentul menționat (a se vedea Hotărârea din 16 mai 2013, Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, punctul 23, Hotărârea din 3 octombrie 2013, Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, punctul 24, Hotărârea din 5 iunie 2014, Coty Germany, C-360/12, EU:C:2014:1318, punctul 44, și Hotărârea din 22 ianuarie 2015, Hejduk, C-441/13, EU:C:2015:28, punctul 17).
- 28 Astfel, articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 prevede că, în materie delictuală și cvasidelictuală, o persoană care are domiciliul pe teritoriul unui stat membru poate fi acționată în justiție, într-un alt stat membru, în fața instanțelor de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă.
- 29 Norma de competență specială prevăzută la această dispoziție trebuie interpretată în mod autonom și strict (a se vedea Hotărârea din 28 ianuarie 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, punctul 43, și Hotărârea din 21 mai 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, punctul 37).
- 30 În această privință, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, norma de competență prevăzută la articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 se întemeiază pe existența unei legături deosebit de strânse între litigiu și instanțele de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă, care justifică atribuirea competenței în favoarea acestora din urmă pentru motive legate de buna administrare a justiției și de organizarea utilă a procesului (a se vedea Hotărârea din 16 mai 2013, Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, punctul 26, Hotărârea din 3 octombrie 2013, Pinckney, C-170/12, EU:C:2013:635, punctul 27, Hotărârea din 5 iunie 2014, Coty Germany, C-360/12, EU:C:2014:1318, punctul 47, Hotărârea din 22 ianuarie 2015, Hejduk, C-441/13, EU:C:2015:28, punctul 19, și Hotărârea din 28 ianuarie 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, punctul 46).

- 31 Astfel, în materie delictuală sau cvasidelictuală, instanța de la locul unde s-a produs sau riscă să se producă fapta prejudiciabilă este în mod normal cea mai adecvată să se pronunțe asupra cauzei în special din motive legate de proximitatea față de litigiu și de facilitatea administrării probelor (a se vedea Hotărârea din 25 octombrie 2012, Folien Fischer și Fofitec, C-133/11, EU:C:2012:664, punctul 38, Hotărârea din 16 mai 2013, Melzer, C-228/11, EU:C:2013:305, punctul 27, Hotărârea din 18 iulie 2013, ÖFAB, C-147/12, EU:C:2013:490, punctul 50, și Hotărârea din 21 mai 2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, punctul 40).
- 32 Potrivit jurisprudenței Curții, noțiunea „materie delictuală și cvasidelictuală” cuprinde orice cerere care urmărește să pună în discuție răspunderea unui pârât și care nu intră în sfera „materiei contractuale”, în sensul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 (a se vedea Hotărârea din 27 septembrie 1988, Kalfelis, 189/87, EU:C:1988:459, punctele 17 și 18, Hotărârea din 13 martie 2014, Brogsitter, C-548/12, EU:C:2014:148, punctul 20, precum și Hotărârea din 28 ianuarie 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, punctul 44).
- 33 Prin urmare, este necesar să se examineze, în primul rând, dacă cererea formulată de Austro-Mechana prin care solicită plata remunerației prevăzute la articolul 42b din UrhG intră în sfera „materiei contractuale”, în sensul acestei dispoziții.
- 34 În această privință, Curtea a decis că încheierea unui contract nu constituie o condiție de aplicare a articolului 5 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 (a se vedea Hotărârea din 28 ianuarie 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, punctul 38).
- 35 Deși articolul 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001 nu impune încheierea unui contract, identificarea unei obligații este totuși indispensabilă pentru aplicarea acestuia, dat fiind că competența jurisdicțională în temeiul acestei dispoziții este stabilită în funcție de locul în care obligația care formează obiectul cererii a fost sau trebuie să fie executată. Astfel, noțiunea „materie contractuală”, în sensul dispoziției menționate, nu poate fi înțeleasă în sensul că vizează o situație în care nu există niciun angajament asumat în mod liber de către o parte față de cealaltă (a se vedea Hotărârea din 14 martie 2013, Česká spořitelna, C-419/11, EU:C:2013:165, punctul 46).
- 36 În consecință, aplicarea normei de competență specială prevăzute în materie contractuală la articolul 5 punctul 1 litera (a) presupune determinarea unei obligații juridice liber consimțite de către o persoană în raport cu alta și pe care se întemeiază acțiunea reclamantului (a se vedea Hotărârea din 14 martie 2013, Česká spořitelna, C-419/11, EU:C:2013:165, punctul 47, și Hotărârea din 28 ianuarie 2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, punctul 39).
- 37 În cauza principală, obligația de plată către Austro-Mechana a remunerației prevăzute la articolul 42b din UrhG, care pune în aplicare articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, nu a fost liber consimțită de Amazon. Aceasta i-a fost impusă de dreptul austriac, ca urmare a punerii în circulație, în scopuri comerciale și cu titlu oneros, a unor suporturi de înregistrare care pot fi utilizate pentru reproducerea de opere sau de obiecte protejate.
- 38 Rezultă că cererea formulată de Austro-Mechana prin care solicită plata remunerației menționate nu intră în sfera „materiei contractuale” în sensul articolului 5 punctul 1 litera (a) din Regulamentul nr. 44/2001.
- 39 În al doilea rând, trebuie stabilit dacă o cerere precum cea în discuție în litigiul principal are drept obiect să pună în discuție răspunderea unui pârât, în sensul jurisprudenței citate la punctul 32 din prezenta hotărâre.
- 40 Aceasta este situația în ipoteza în care o „faptă prejudiciabilă”, în sensul articolului 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001, poate fi imputată pârâtului.

- 41 Astfel, răspunderea delictuală sau cvasidelictuală nu poate fi luată în considerare decât cu condiția dovedirii unei legături de cauzalitate între prejudiciu și fapta aflată la originea acestui prejudiciu (a se vedea Hotărârea din 30 noiembrie 1976, Bier, 21/76, EU:C:1976:166, punctul 16, și Hotărârea din 5 februarie 2004, DFDS Torline, C-18/02, EU:C:2004:74, punctul 32).
- 42 În speță, acțiunea intentată de Austro-Mechana urmărește repararea prejudiciului care rezultă din neplata de către Amazon a remunerației prevăzute la articolul 42b din UrhG.
- 43 În această privință, trebuie amintit că „compensația echitabilă” menționată la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 are drept obiect, potrivit jurisprudenței Curții menționate la punctul 19 din prezenta hotărâre, să despăgubească autorii pentru copia privată efectuată, fără autorizarea lor, a operelor lor protejate, astfel încât trebuie considerată contraprestația prejudiciului suferit de autori, care rezultă dintr-o asemenea copie neautorizată de aceștia din urmă.
- 44 În consecință, neîncasarea de către Austro-Mechana a remunerației prevăzute la articolul 42b din UrhG constituie o faptă prejudiciabilă în sensul articolului 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001.
- 45 Faptul că, în cadrul sistemului austriac privind finanțarea acestei „compensații echitabile”, aceasta din urmă nu trebuie plătită titularilor unui drept exclusiv de reproducere pe care urmărește să îi despăgubească, ci unei societăți de gestiune colectivă a drepturilor de autor, este lipsit de incidență în această privință.
- 46 Astfel, după cum s-a arătat la punctul 26 din prezenta hotărâre, potrivit articolului 42b alineatul (5) din UrhG, numai societățile de gestiune colectivă a drepturilor de autor pot invoca dreptul la remunerația prevăzută la articolul 42b menționat. În consecință, în calitate de societate de gestiune colectivă a drepturilor de autor în Austria, numai Austro-Mechana poate invoca acest drept în cadrul sistemului menționat.
- 47 De asemenea, ținând seama în special de jurisprudența citată la punctul 21 din prezenta hotărâre, împrejurarea că Amazon nu este un utilizator final care a efectuat, pentru uz personal, reproduceri ale unor opere protejate nu se opune ca, în cadrul sistemului prevăzut de dreptul austriac, remunerația prevăzută la articolul 42b alineatul (1) din UrhG să fie totuși pusă în sarcina Amazon.
- 48 Pe de altă parte, deși, astfel cum a susținut Amazon, este adevărat că punerea în circulație de suporturi de înregistrare nu constituie, în sine, un act nelegal și că, în măsura în care Republica Austria a decis să pună în aplicare excepția privind copia privată, prevăzută la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29, realizarea de reproduceri pentru uz personal, prin intermediul unor asemenea suporturi, este un act autorizat de dreptul austriac, totuși, în conformitate cu dispoziția menționată, dreptul austriac condiționează realizarea acestor copii private de primirea de către titularii de drepturi a unei „compensații echitabile”, și anume, în speță, remunerația prevăzută la articolul 42b alineatul (1) din UrhG.
- 49 Or, prin cererea formulată, Austro-Mechana nu reproșează Amazon că a pus în circulație suporturi de înregistrare pe teritoriul austriac, ci că nu a respectat obligația de plată a respectivei remunerații care îi revenea în temeiul UrhG.
- 50 Astfel, cererea formulată de Austro-Mechana are drept obiect să pună în discuție răspunderea unui pârât, deoarece această cerere se întemeiază pe încălcarea de către Amazon a dispozițiilor UrhG care îi impun această obligație, iar această încălcare constituie un act nelegal care cauzează Austro-Mechana un prejudiciu.
- 51 În consecință, o asemenea cerere intră în domeniul de aplicare al articolului 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001.

- 52 Rezultă că dacă fapta prejudiciabilă în discuție în litigiul principal s-a produs sau riscă să se producă în Austria, aspect pe care trebuie să îl verifice instanța de trimitere, instanțele din acest stat membru ar fi competente pentru soluționarea cererii formulate de Austro-Mechana.
- 53 În aceste condiții, trebuie să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 5 punctul 3 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că o cerere prin care se solicită plata unei remunerații datorate în temeiul unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, de punere în aplicare a sistemului de „compensație echitabilă” prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29 se încadrează în „materia delictuală și cvasidelictuală” în sensul articolului 5 punctul 3 din acest regulament.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 54 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera întâi) declară:

Articolul 5 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o cerere prin care se solicită plata unei remunerații datorate în temeiul unei reglementări naționale, precum cea în discuție în litigiul principal, de punere în aplicare a sistemului de „compensație echitabilă” prevăzut la articolul 5 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2001 privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională se încadrează în „materia delictuală și cvasidelictuală” în sensul articolului 5 punctul 3 din acest regulament.

Semnături